कोकः सारसप्रारिका शुक इमे भच्या न प्रस्तास्तथा ॥

यच्चटकचकोराः काकजात्वास खेनाः पिकशुकविषप्रदंद्गीसद्भदाय्हकल्लाः। जलकरटकपोता पोतकी खञ्जरीटाः कलविकमभकाद्या यकपिकादयोऽन्ये॥

रते भच्या नैव भच्या न चेछा ये चाष्यन्येऽज्ञातनामाग्डनास्। षानी चापि श्वापदा ये च निन्दा-स्ते चाखाद्या विजेतास्थान सर्वे"॥

इति हारीते प्रथमस्थाने। ११ चः। "काककङ्ककुरस्चाषभासभ्रभाषायुलूकचिह्निस्ये-

गरध्रप्रस्तयः प्रसन्ताः ॥ "रते सिंहादिभिः सर्वे समाना वायसादयः। रसवीय विपानेष विशेषाच्छोषियो हिताः"॥ इति सुश्रुते सूचस्थाने । १६ चः ॥) पीठसपी । खेाँड़ा इति भाषा ॥ दीपविश्रेषः ।परिमामभेदः । व्यविश्वेषः । शिरोऽवद्यालनम् । इति हेमचन्त्र-सेदिनीकरौ ॥ तिलकः । खतिष्टरः । इति प्रब्द- काकजम्बूः, स्त्री, (कं जलं खकति खाश्रयत्वेन स्ट्रहा-

काककडुः, स्त्री, (काकप्रियः कडुः।) चीनकः। इति हेमचन्द्रः ॥

काककला, स्त्री, (काकस्य कला खड़ां जड्डावयवः तदत् अङ्गं यस्याः।) काकजङ्घावन्तः। इति जटाधरः॥

काकच्ची, स्त्री, (कार्क इन्तीति। काक + इन् + दः टिन्वात् डीय्।) महाकरञ्जः। इति राज-निघराटः॥

काकचिद्या, स्त्री, (काकवर्णा चद्या प्रान्तभागः फले यस्याः। एषोदरादित्वात् साधुः।) गुञ्जा। इति शब्दरतावली। कूँच् इति भाषा। (गुञ्जाशब्दे-ऽस्या विवरणं बोडव्यम् ॥)

काकचिश्वः, स्त्री, (काकवर्णा चञ्चा प्रान्तभागः पत्ने यस्याः। एषोदरादिलात् साधः।) गुञ्जा। इति ग्रन्दर्मावली ॥

काकचिन्नी, स्त्री, (काकचिन्नि + वा डीप :) गृञ्जा। इत्यमरः।२।४।८८॥ (ऋखाः पर्यायो भाव-प्रकाशस्य पूर्वखरे प्रथमे भागे। यथा,---

"श्वेता रक्तोचटा प्रोक्ता कृष्णला चापि सा सहता। रता सा कांक चिची स्थात् काकानन्ती च रितिका। काकादनी काकपीलुः सा स्रुता काकवस्तरी"। गुञ्जाभन्दे विवरमान्तरं च्रेयम्॥)

काकक्दः, पं, (काकस्य क्दः पत्त इव क्दो यस्य ।) विकासिकाः, स्त्री, (कु ईषत् कमान्ती निमीचन्ती । खञ्जनपची । इति ग्रब्दरतावली ॥

काकच्छिदः, पं, खञ्जनपद्धीः। इति चिकाग्रहभ्रोधः॥ (खञ्जरीटशब्दें)स्य विद्वतिच्या ॥)

काकजङ्घा, स्त्री, (काकस्य जङ्गेवाक्तिर्यस्याः।) खनामखातरचाविश्वाः। केउया ठेका इति भाषा। तत्पर्यायः। काकाङ्गोर काकाञ्ची ३ काक-नासिका । इति शब्दरलावली॥ क्षीवलः। इति रतमाला ॥ भ्राङ्कनङ्घा ६ काकाका ७ सलोमग्रा च पारावतपदी ६ दासी १० नदीकान्सा ११।

काकति

चस्या गुगाः। तिक्तलम्। उषालम्। क्रमित्रग-क फवाधियां नीर्यं नीर्याविषमञ्चर नाण्यत्वय । इति राजनिर्घगटः॥

("कानजङ्गा बला प्यामा ब्रह्मदगढ़ी कताञ्चलिः। एक्षिपणी लगामागंत्तया स्दूरनोऽहमः॥ रवामन्यतमं मूलं प्रथेगोद्धत्य यहातः। रत्तसूत्रेण संवेद्या बद्रमैकाहिकं जयेत्"॥ इति वैद्यवचक्रपाणिसंग्रहे ज्वराधिकारे॥ मसीति लोके। खस्याः पर्याया गृगास यथा,-"काकजङ्घा नदीकान्ता काकतिस्ता सुलोमणा। पारावतपदी दासी काका चापि प्रकीतिंता॥ काकजङ्घा हिमा तिल्ला कथाया कफपित्तजित्। निइन्ति ज्वरपित्तास्वज्वरकाख्विष्ठिकीन्"॥ इति भावप्रकाशस्य पृत्वेखखे प्रथमे सारी॥) गुझा। इति रत्नमाला॥

काकजम्बुः, स्त्रो, (काकवर्णा जम्बुः।) भूमिनम्बुः। चादजम्बः। इति शब्दमाला। वनजाम् इति

तीति। क + अक + अग् + टाप् च ! काका जम्बूः । यदा काकवर्णा जम्बूः।) जम्बूपभेदः। तत्पर्यायः। काकपाला २ नादेयी ३ काकवल्लभा 8 स्टब्स्टा ५ काकनीला ई भाष्ट्र जस्तः ७ धन-प्रिया = । अस्या गुगाः । कषायलम् । अस्तलम् । पाके मधरत्वम्। गुक्लम्। दाच्य्रमातिसार-नाणिलम्। वीर्ययदिवनप्रदलस्। इति राज

काक्यां, स्ती, (कु इंषत् क्याति निमीलति इति । अच् काकर्या गुञ्जापलं तददाकृतिरस्यास्तीति क्रायारताचिक्किततादस्य तथालम्।) कुष्ठविशेषः। तस्य लद्धास्। यथा,-

"यत् का क्यान्तिकावर्या मपाकं तीववेदनम्। निदोष लिङ्गं तत्कुछं काक्यां नैव सिध्यति"। इति माधवकरः॥ ("काकर्णं तीवदाइमक्॥ "पब्बं रताच क्रमाच काकग्रान्तीयलीपमम्। कुछ चिद्रे पूर्व सर्वे ने कवण ततो भवेत्॥ दोषभेदीयविच्चित्रहतेरादिश्चे स्त्रिक्त मर्माभः"। इति वाभटे निदानखाने १८ खः॥

"काकमन्तिका वर्णान्यादी पश्चात् सर्व्यकुछ-निद्रसमन्वितानि पापीयसां सर्व्यकुष्ठनिद्रसमावे नानेकवर्गानि काकगानीति विद्यात्। इति निदानस्थाने प् चः। चरकेगोलम् ।)

कन् निमीलने श्रष्ट छीप् कोःकादेशः। ततः कन् टाप्च एषोदरादिलात् साधः।) गञ्जा। इति रतमाला। कुंच इति भाषा। ("यत्काकग्रान्तिकावग्रमपाकं तीव्रवेदनम्"। इति चरके चिकित्सास्थाने ७ वाः॥)

काकतिका, स्त्री, (काकमांसवत् तिक्वा इति मध्यपद-लोपि समासः।) काकचिद्या। इति रत्नमाला। कुँच् इति भाषा । (अस्याः पर्यायो यथा,--"काकजङ्गा गरीकान्ता काकतिक्का सुकोमग्रा।

काकप

पारावतपदी दासी काका चापि प्रक्रार्तिता" ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वेखरहे प्रथमे भागे॥)

काकतिन्द्रकः, प्र, (कं जलं चकति इत्यम्। काकः तिन्दुकः काकवर्षा वा तिन्दुकः काकप्रियस्तिन्दुका वा।) रुच्चविश्रेषः। साकड़ा केन्द्। साकड़ी गाव्। काकतेंदु इति च भाषा। तत्पर्यायः। का-केन्द्रः २ कुलकः ३ काकपीलुकः ४। इत्यमरः । २। ४। ३८॥ काकपीलुः ५ काकाराहः ६ काक स्मृज्जः ७ नानाइः ८ कानवीजनः ६। अस्य गुसाः। कथायलम्। अस्तलम्। गुरुलम्। वातविकारनाशितस्व। पक्रस्य तस्ये गुगाः। मधरलम्। किञ्चिलपकारिलम्। वान्तिपत्त-नाभिल्य । इति राजनिधंगटः ॥ (काकाग्रहभृब्दे-ऽस्य विवर्ग ज्ञेयम्॥)

काकतुराहः, एं, (काकतुराहरोव वर्गाहरस्यस्य । अर्थ-बादिलात् अच्।) कालागुर । इति हेमचन्द्रः॥ काकतुरिङका, स्त्री, (काकतुराइस्येव वर्गाः फलां प्रोऽस्याः इति उन्। स्त्रियां टाप् च।) काकचिश्वा। गुञ्जा। इति इनायुधः॥

काकतुरही, स्त्री, (कानं ईषड्:खं तुरहते नाम्यवीति! तु डि ब ब मे + अग्। गौरादित्वात् डीष्।) राजरीतिः। राजपितन इति भाषा। इति राज-निर्धेग्टः॥ (काकतुग्रहस्येवाक्ततिविद्यते इस्याः। अशं चादिलादच्। गौरादिलात् छीघ।) रुच-विश्रेषः। कौचाड़ोड़ी। इति हिन्दी भाषा। तत्पर्यायः। काकादनी २ काकपीलुः ३ काक-प्राम्बी ह रहा ना ५ भाष्ट्राद्वी ६ वक्र प्रत्या ७ दुर्मीहा प वायसादनी ८ भ्राङ्ग्नाखी १० वायसी ११ काकदिन्तिका १२ भ्राङ्गदन्ती १३। अस्य गुगाः। बदुलम्। उषालम्। तिक्तलम्। इव-तम्। रसायनतम्। वातदोषद्वारित्वम्। रुचि-कारित्वम् । पनितस्तिमालञ्च । इति राज-निवस्टः॥

काकध्वनः, गुं, (काकसीषज्जलं वासां ध्वन इवास्य।) वाड्वाधिः। इति चिकाग्हप्रेषः॥

काकनामा, [न्] पुं, (काकस्य नाम नाम यस्य।) वकरचः। इति रत्नमाला। (काकशीर्षेश्रन्दे-उस्य विवर्गां बोध्यम्।)

काकनासः, पं, (काकस्य नासाया वर्णः इव फले यस्य।) विकार्टक रचाः। इति राजनिर्धर्टः॥

काकनासा, स्त्री, (काः स्य नासा इव फंबमस्याः ।) काकजङ्घारचाः। इति जटाधरः॥ (बस्याः पर्य्याया मुखास्त्र यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व्वखाडे १ भागे। "काकनासा तु नाकाङ्गी काकत्ग्रहफला च सा।

काक नासा कवायो आह कटुका रस पाकयोः। कप्रज्ञी वामनीतिक्ता शोधार्श्व (अञ्कुछ इत्"। काकनासिका, स्त्री, (काकनासा ततः खार्थे कन् टाप् चत इलम् ॥) काकजङ्घा छत्तः। इत्यमरः। २। । ११८॥ रक्ति चित् । इति राजनिषंगटः। काकपत्तः, पं, (काकस्य पत्त इव काकारोऽस्यस्य। काकपैत्त + अच!) मन्तकपाश्वदये कश्रचना-विषोधः। कार्यापाटा ज्ल्यी इति च भाषाः,